

Hierro Adası'nda alışveriş

TÜRKİYE'DEN GELEN ACI HABER

Sibel hasta babasını ziyaret ettikten sonra yeniden tekneye dönünce vakit geçirmeden Kanaryaların en güneyindeki El Hierro Adası'na yelken bastık. Adaya henüz demirlemiştik ki acı haber geldi.

Türkiye'ye gitmek üzere Uzaklar II'den ayrılan Sibel'den iki gün sonra haber geldi. Büyük Kanarya Adası'ndan başladığı uçak yolculuğu 40 saat sonra İzmir'de noktalanmış. Yolculuk süresinin büyük kısmı havada değil, aktarmalar için indikleri Avrupa'nın muhtelif şehirlerindeki havaalanlarında, banklar üzerinde uyuklayarak geçmiş. Türkiye'de yaşadıklarını bir solukta anlattı. Doktorların 'koa alevlenmesi' teşhisiyle yoğun bakıma kaldırdıkları babasının durumu ciddiyetini koruyormuş.

Tekne Moganda kasabanın önünde demirli, ancak yalpadan durulacak gibi değil. Kanarya Adaları'ndaki demir yerlerinin hemen hemen tamamı böyle... Hepsinde okyanus soluğanları bir yolunu bulup içeri giriyorlar. Bazen sallantı tahammül sınırlarını aşacak düzeye çıkıyor. Sanki bir motor yat etrafımızda tam yolla daireler çiziyor. Bu durum 24 saat devam ediyor. Koylarda demirliken kuzinedeki ocağın yalpalığını açmadan yemek pişirmek olanaksız... İnsanın omuzlarının üzerindeki başın farkına, ancak başı ağrıdığına varması gibi, benim de böyle yerlerde aklıma Gökova koyları geliyor. O koyların sakinliği burnumda tütüyor.

YELKENLE MÜCADELE

Sibel'den haber alınca Tenerife Adası'na geçmeye karar verdim. Hem biraz yol almış olurum, hem de demirde sallanıp duracağımıza yolda sallanırız. Büyük Kanarya'nın saçak altından çıkınca rüzgâr yıldız poyrazdan canlı esmeye başladı. Adalar arasındaki kanallarda rüzgâr normal hızının iki kuvvet üzerinde esiyor. Bunu bildiğimden yola çıkmadan ana yelkeni küçültmüştüm. Rüzgâr iyice üstüne koyup 7 kuvveti geçmeye başlayınca cenovayı kapatıp trinketi açmaya karar verdim. Yelkeni sonuna kadar sardım. Tam trinketi hazırlarken biraz önce sardığım yelken sonuna kadar açıldı. Önce sarma halatının koştüğünü sandım.

Fakat kopmamış, halatın ucundaki bağ çözülmüş. Tambura sarılı halatın tamburdaki delikten çıkan ucuna kropi bağı atmak gerekir. Ancak bu bağı yapacak yeterli pay yoktu. Ben de halatı çözüp yeniden sarmaya üşenmiş, halatın ucuna tek kros atvermişim. Kuvvetli havada üzerine yük binince bağ gevşeyip çözülmüş. Denizin değişmez kuralı burada da çalıştı. Yapılan bir hata ve hemen arkasından denizin bu hatayı affetmeyişi.

KIRBAÇ CEZASI

Hemen başa koştum. Rüzgârla deliler gibi savrulan yelkeni zapt etmeye imkân yok. Elle tamburu döndürmeye çalıştım, nafile. İskota halatları olmuş birer kırbaç, çılıncasına savrularak kafama, vücuduma acımasız kamçılar indiriyor. Sanki deniz gazaba gelmiş, kendisine gereken özeni göstermeyen bu densizi cezalandırıyor. Yelkeni indirmekten başka çare yok. Motoru çalıştırıp hafif yolla rüzgâr üstüne döndüm. Oto pilota bağlı tekne rüzgâra karşı yerinde sayarken tekrar başa gidip mandarı boşladım. Tabii yelken 'şarr' diye kendiliğinden aşağıya inmedi. Rüzgârın basıncı orsa yakasını kanalı dışına doğru ittiğinden yelken sıkışmış, gelmiyor. Elimle çeke çeke bir parça indirdim. Deniz kaba dalgalı... Rüzgârın önüne kattığı iri denizler tren vagonu gibi yuvarlana yuvarlana geliyorlar. Baş üstünde çalıştımdan dalgaların ilk patladığı yer nazik bedenim oluyor. Bazıları otomobil çarpmış gibi vuruyor. Santim santim gelen yelkeni indirirken gücümün tükendiğini hissetmeye başladım. Yeni ve büyük bir dalga hızla çarpınca az daha denize savrulacaktım. Önümdeki beyaz yelkenin üzerinde kan izi görünce moralim bozuldu. Nereye vurdusam elim kesilmiş kanyor.

Canımı dişime takarak yeniden yelkene asıldım. Teknenin başı dalgayla yukarı kalkınca ben de ulaşabildiğim kadar yukarıdan yelkeni yakalıyorum. Tekne dalga çukuruna doğru yuvarlanırken kendimi bırakıyorum. Vücudumun ağırlığıyla yelken aşağıya geliyor. Bu yöntemi

Hierro Adası'nda yaz ortasında kar yağdırdılar. (Solda) Balıkçılık festivalinin eğlenceleri bir hafta devam etti. (Ortada) Kaktüsler Gomera Adası'nın sarp yamaçlarında çiçek açmış. (Sağda)

Biblo gibi görünen bu kayıklar sadece Kanaryalar'da yapılıyor.

keşfedince iş biraz kolaylaştı, ama gene de yelkenin tamamını indirmem 40 dakika sürdü. Cenovayı güverteye sıkıca bağlayıp emniyete aldıktan sonra trinketi açtım. İkinci camadandaki ana yelken ve trinketle tekne uçar gibi Tenerife'ye doğru giderken ben de ölü gibi havuzluğa serildim.

KOMŞU NASILSIN?

Los Cristianos Kanarya Adaları'nın en turistik kasabası. Her tarafta lüks oteller yükseliyor. Dünyada hüküm süren krize rağmen sokaklar muhtelif ülkelerden gelen turistlerle dolu. İki yanı palmiyeli upuzun kordon boyunca lokantalar, kafeler, barlar peş peşe sıralanmış. Kimi masalarını kaldırıma atmış. Bir banka oturup etrafı seyrederken taş ve beton yığını olan bu yere turistlerin bu kadar rağbet göstermesinin nedenlerine dair düşüncelere daldım. Sanırım temel neden turistlerin alıştıkları batı medeniyetinin standartlarına sahip bir yerde tatil yapmaktan hoşlanmaları. Şehirde her şey öncelik insana verilerek düzenlenmiş. Tekerekli sandalyelerin plajlara inebilmesi için rampalar bile var. Otomobiller korna çalmıyor. Avrupa'da sürücülerin yaya geçidinde nasıl durdukları hep anlatılır. Ben burada başka bir şey fark ettim. Sürücüler yaya geçidine yaklaşırken kaldırımda yürüyen yayalara bakıyorlar. Eğer yaya geçidinden geçmeye niyetli biri olduğunu fark ederlerse, o daha kaldırımdan inmeden durup bekliyorlar. Ben de araba kullanırken kaldırımdakilere dikkat ederdim. Ama o yola inmeden geçip gitmek için!

Kordon boyunca yürüyen turistleri kimse dükkânına sokmak için kolundan çekiştirmiyor. Derin düşüncelere dalmış otururken az ilerideki bir kafeteryanın önündeki adam dikkatimi çekti. Kapının önünde durmuş "1 litre bira 1 Euro" diye bağıyor. Yoldan geçen turistleri içeri sokmaya çalışıyordu. Koca kordonda ondan

Sibel Uzaklar II'nin kuzinesinde dolma sarınca balığa bir gün ara verdik. (Üstte) Türkiye'den gelen pastırma ve sucuklar çok makbule geçti. (Solda) Sibel rakımı unutmamış!

başka bu işi yapan yok. Turistlerin Los Cristianos'a gelmelerine dair kuramımı zedeleyen şu adamı merak edip yanına gittim. Kırmızı suratlı sempatik biri... Beni görünce aynı sözleri tekrarladı, "1 litre bira 1 Euro." İçeride ayrıca çok lezzetli biftek de pişiriyorlarmış. İlgilenmediğimi görünce yakınlık kurmak için nereli olduğumu sordu. "Turco" yanıtını alınca yüzü güldü, kolunu tutarak "Ooo komşu, nasılsın bakalım" dedi. Bulgarmış, adı İvan. Epey de Türkçe biliyor. Meğer burada bir Türk lokantası varmış. Daha önce orada çalışıyormuş. Turist çığırkanlığı bu Türk lokantasında öğrenmiş!

SİBEL YENİDEN UZAKLAR'DA

Uzaklar II'nin Tenerife'den sonraki durağı Gomera Adası oldu. Cristof Kolomb Hindistan'a diye çıktığı Amerika seferlerinden birinde bir süre bu adada kalmış. Adanın merkezi San Sebastian'da iki gün geçirdikten sonra batı sahilindeki Valle Gran Rey adlı balıkçı kasabasının önüne demirledim. Sibel'le burada buluşacağız.

Nihayet bir akşamüstü Tenerife'den kalkan katamaran feribotla geldi. Babasının durumunda bir değişiklik yokmuş. Doktorlar devamlı uyuttuklarından sadece iki kere konuşabilmişler. Sibel'in yanındaki dört büyük valizin ağırlığı 45

Sibel Türkiye'ye giderken çok üzgündü. (Üstte) San Sebastian'ın sokakları günün her saatinde hareketli (Sağda)

Gomera Adası'nın
balıkçı tekneleri.

kiloyu geçiyordu. Bavulların içindekilerin çoğu tekne malzemesi; 24-12 Volt konvertör, seyir fenerlerimiz için Yıldız Led'in özel olarak imal ettiği koca bir kutu led ampul, 75 metre 16'lık halat, elektronik aletler için muhtelif yedek parça ve Yasin Ünlüsayın Kaptanın yolladığı Serenity marka yeni seyir cihazımız AIS. Büyük gemilerde AIS cihazı olması zorunlu. Bizim gibi küçük teknelerde ise bulundurma mecburiyeti yok. Ancak bu küçük alet gerektiğinde hayat kurtaracak özelliklere sahip. Her şeyden önce büyük gemilerin sizi görmelerine olanak tanıyor. Bu aleti kullandıkça izlenimlerimi yazacağım.

Çantaları ağızına kadar dolu olmasına rağmen, Sibel sipariş ettiğim rakıyı unutmamış. Sabırsızlıkla beklediğim emaneti çantadan çıkarınca gözlerime inanamadım. Gülele uzattığı şişenin boyu bir karıştan küçüktü! Avucumun içinde kaybolan minyatür rakı şişesini alıp, ilaç rafına koydum. Bu kadcargı ancak ilaç niyetine kullanılır.

ACI HABER

Vakit geçirmeden tekneyi toparlayıp Kanaryaların en güneyindeki El Hierro Adası'na yelken bastık. Niyetimiz burada birkaç gün kalıp Cabo Verde'ye doğru devam etmek. Ama kismet değilmiş. Adaya henüz demirlemiştik ki Sibel'in cep telefonu çaldı. Abisiyle konuşurken yüzünün ifadesinden neler olduğunu tahmin edebiliyordum. Telefonu

Uzaklar II,
Valle Gran Rey
kasabasının
balıkçı limanında.

kapattıktan sonra hıçkırıklara boğularak, "Kaybettik Osman" dedi. Babası vefat etmişti. Sonra sabahın alacakaranlığında havuzlukta sessizce konuştuk. Üzerimize ölümün ağırlığı çökmüştü.

Babası hastaneden çıkınca temiz temiz giysin diye çamaşırlarını yıkayıp ütüyerek dolabına kaldırdığını, evi sabunlu sularla baştan aşağı silip temizlediğini yaşlı gözlerle anlattı. Tekne ölü denizlerle sallanırken o konuşmaya devam ediyordu. Evde henüz giyilmemiş yeni bir ayakkabı bulmuştu. Babasının o ayakkabıyı alırken bayram çocuğu gibi sevdiğine emindi, ama giymeye

fırsat bulamamıştı. Şimdi babacığına son görevini yapmak üzere cenazeye gitmek istiyordu.

Sibel gittikten sonra adanın güneyindeki Restinga adlı balıkçı köyüne geçtim. Köyün önündeki

küçük limana teknelerin bağlaması için yüzer iskeleler koymuşlar. Boş bir yer bulup bağlandım.

Sibel dönünce her yıl düzenlenen geleneksel balıkçılık festivali başladı. Dans gösterileri, yarışmalar, müzik konserleri, halka açık balık ziyafetleri ile gece gündüz süren şenlikler, son gün Meryem Ana heykelinin bir balıkçı kayığına bindirilip balıkçıların av sahalarının kutsanmasıyla sona erdi. Festival bittiğinde biz de yola çıkmaya hazırдық. Önümüzdeki Cabo Verde Adaları'na kadar uzanan 750 deniz millik uzun bir seyir var. Eksilen kumanya ve suyumuzu tamamlayıp yola çıkacağız. **MBY**